

על ה'. הרי למטה ולמעלה. ועל זה נדבק כמו [במה] שראוי לו.

מחלקת שהתמקנה כמו שלמעלה, ועולה ולא יורדת, ומתקיימת בדרך ישר - זו מחלקת של שמאי והלל. והקדוש ברוך הוא הפריד ביניהם והספיק להם, וזו היתה מחלקת לשם שמים. ושמים הפרידו מחלקת, ועל זה התקנים. וזה היה כמו שמעשה בראשית. וקרח במעשה בראשית הכחיש את כל, ומחלקת של שמים היתה. ורצה להכחיש דברי תורה. ודאי היה בהתדבקות הגיהנם, ועל זה נדבק בו.

וסוד זה בספרו של אדם. כשחשף מתעורר, מתעורר בכחו וברא בו גיהנם ונדבק אתו באותה מחלקת. פיון ששוכף הרגז והפח, מתעוררת מחלקת בגון אחר, מחלקת של אהבה ושתי מחלוקות היו, אחת ראשית ואחת סיום. וזוהי דרך הצדיקים - ראשית שלהם בקשי, וסוף שלהם במנוחה. קרח היה ראשית המחלקת כפי רגז וכח ונדבק בגיהנם. שמאי הסוף של המחלקת. כשרגז שכף, צריך לעורר מחלקת של אהבה ולהספיק על ידי השמים.

וזה סוד יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל. זו מחלקת ראשונה, התעוררות של רגז וכח רצה להפריד, והתעורר גיהנם עד שהרגז והפח הצטננו. ואז ויעש אלהים את הרקיע וגו', התעוררה מחלקת של אהבה וחביבות וקיום העולם, ובסוד זה המחלקת של שמאי והלל, שתורה שבעל פה נכנסה באהבה לתורה שבכתב והיו בקיום שלם.

ובתתא. דכתיב, (במדבר כו) בהצותם על יי, הא תתא ועילא. ועל דא אתדבק כמה (במה) דאתחזי ליה.

מחלוקת דאתתקן בגוונא דלעילא וסליק ולא נחית ואתקיים בארץ מישר, דא מחלוקת דשמאי והלל. וקדשא ברין הוא אפריש ביניהם ואספיק לון. ודא הוה מחלוקת לשם שמים. ושמים אפריש מחלוקת. ועל דא אתקיים. ודא הוה בגוונא דעובדא דבראשית. וקרח בעובדא דבראשית אפחיש בכלא. ופלוגתא דשמים הוה. ובעא לאפחיש מלי דאורייתא. ודאי באתדבקותא דגיהנם הוה. ועל דא אתדבק בהדיה.

ורזא דא בספרא דאדם. חשף פד אתער אתער בתוקפיה וברא ביה גיהנם ואתדבק בהדיה בהווא מחלוקת. פיון דשכיף רוגזא ותוקפא, אתער מחלוקת בגוונא אחרא, מחלוקת דרחימו. ותרין מחלוקת הוו. חד שירותא וחד סיומא. ודא איהו ארחיון דצדיקייא שירותא דלהון בקשיו וסופא דלהון בנייחא. קרח הוה שירותא דמחלוקת כפום רוגזא ותוקפא ואתדבק בגיהנם. שמאי סופא דמחלוקת פד רוגזא בנייחא אצטריך לאתער מחלוקת דרחימו ולאספיקא על ידא דשמים.

ורזא דא יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל, דא מחלוקת קדמא אתערו דרוגזא ותוקפא בעא לאפריש ואתער גיהנם עד דרוגזא ותוקפא אצטנן. וכדין ויעש אלהים את הרקיע וגו' אתער מחלוקת דרחימו וחביבו וקיומא דעלמא. וברזא דא מחלוקת שמאי והלל. דתורה שבעל פה עאלת ברחימו גפי תורה שבכתב והוה בקיומא שלם.

הַבְּדִלָּה אִיהוּ וְדָאֵי בְּשִׁמְאָלָא. כְּתִיב הַכָּא
הַבְּדִלָּה, וְיִהְיִי מְבַדִּיל וְכְתִיב וַיְבַדֵּל,
וְכְתִיב וַיְבַדֵּל, וְכְתִיב שֵׁם (שם טו)
הַמַּעֲט מִכֶּם כִּי הַבְּדִיל וְגו',
וְכְתִיב (דברים ו) בָּעֵת הַהִיא הַבְּדִיל
ה' אֶת שְׁבֹט הַלְוִי. שֶׁהָרִי וְדָאֵי
אֵין הַבְּדִלָּה אֵלָא בְּשֵׁנִי בְּמָקוֹם
שִׁמְאָל. וְאִם תֹּאמַר הַבְּדִלָּה הִיא
בְּשֵׁנִי וְדָאֵי, לְמָה הַבְּדִלָּה בְּלֹוִי
שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי? הַבְּדִלָּה צָרִיף
בְּשִׁמְעוֹן שֶׁהוּא שְׁנִי! אֵלָא, אִף
עַל גַּב שְׁלֹוִי הוּא שְׁלִישִׁי, לְדַעְתָּ
יַעֲקֹב הָיָה שְׁנִי, וְלַעֲזָרָה בְּשֵׁנִי
הָיָה, וְהַפֵּל בְּדֶרֶךְ יֶשׁוּעַ בְּדֶרֶךְ שְׁלֹם
כְּרִאוֹי.

הַבְּדִלָּה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת בֵּין
אוֹתָם שְׁשׁוּלְטִים בִּימֵי הַחֹל
לְשַׁבָּת. וְכִשְׁיוֹצֵאת הַשַּׁבָּת, עוֹלָה
מִגִּיהֶנָּם צַד אֶחָד מֵעֵין הָרָעָה וּפ"א
מִשְׁחִית מִמֶּנָּה רַע) שְׁרוּצָה לְשִׁלֹּט
בְּשִׁעָה שִׁיִּשְׂרָאֵל אוֹמְרִים (תהלים ז)
וּמַעֲשֶׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וְיוֹצֵא
מֵאוֹתָהּ דְּרָגָה שְׁנִיקְרָאת שִׁמְאָל
[שְׁאוּלָה], וְרוּצָה לְהַתְּעָרֵב בְּזֶרַע שֶׁל
יִשְׂרָאֵל וְלִשְׁלֹט עַל יִשְׂרָאֵל.

וְיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים מַעֲשֶׂה בְּהֶדֶס
וְיִזֵּן וְאוֹמְרִים הַבְּדִלָּה, וְנִפְרָד
מֵהֶם, וּמָף אוֹתוֹ צַד וְנִכְנָס
לְמָקוֹמוֹ בְּשְׁאוּלָה, בְּמָקוֹם שֶׁקָּרַח
וַעֲדָתוֹ שָׁם, שַׁכְּתוּב (במדבר יט)
וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים
שְׁאוּלָה. וְהֵם לֹא יוֹרְדִים לְשֵׁם עַד
שְׁעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל הַבְּדִלָּה מֵהֶם,
שַׁכְּתוּב (שם) הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
וְגו'.

וְלַעֲזָרָה הַבְּדִלָּה הִיא בְּשֵׁנִי,
שֶׁהוּא שִׁמְאָל בְּרֵאשִׁית וְרוּגְזָה
שְׁמַעְזוֹר הַשִּׁמְאָל בְּמַחְלָקָתָהּ,
עֲדִין שְׁלֹא שׁוֹכֵף בְּמִנוּחָהּ, וְנִבְרָא
בּוֹ גִיהֶנָּם. אַז נִבְרָאוּ כָּל אוֹתָם
מִלְּאָכִים שְׁמַקְטָרִגִים לְרִבּוֹנָם
לְמַעַלָּה, וְאֵכְלָה אוֹתָם הָאֵשׁ
וְנִשְׁרָפוּ, וְכֵן כָּל שְׂאֵר אֵלֶּה
שְׁמַתְבְּטָלִים, וְאֵין לָהֶם קִיּוּם

הַבְּדִלָּה אִיהוּ וְדָאֵי בְּשִׁמְאָלָא. כְּתִיב הַכָּא
הַבְּדִלָּה, וְיִהְיִי מְבַדִּיל וְכְתִיב וַיְבַדֵּל,
וְכְתִיב הָתֵם (במדבר טז) הַמַּעֲט מִכֶּם כִּי הַבְּדִיל
וְגו', וְכְתִיב (דברים ו) בָּעֵת הַהִיא הַבְּדִיל יְיָ אֶת
שְׁבֹט הַלְוִי. דָּהָא וְדָאֵי לִית הַבְּדִלָּה אֵלָא בְּשֵׁנִי
בְּאַתֵּר שִׁמְאָלָא. וְאִי תִימָא הַבְּדִלָּה בְּשֵׁנִי אִיהוּ
וְדָאֵי אִמָּאֵי הַבְּדִלָּה בְּלֹוִי דְאִיהוּ תְּלִיתָאָה.
הַבְּדִלָּה בְּשִׁמְעוֹן אֶצְטְרִיף דְאִיהוּ שְׁנִי. אֵלָא,
אִף עַל גַּב דְּלֹוִי אִיהוּ תְּלִיתָאָה. לְדַעְתָּ
דִּיעָקֵב שְׁנִי הָוָה. וְלַעֲזָרָה בְּשֵׁנִי הָוָה, וְכָלָא
בְּאַתֵּר מִיִּשְׂרָאֵל בְּאַתֵּר שְׁלִים כְּדָקָא יְאוּת.

הַבְּדִלָּה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת בֵּין אֲנוּן דְּשְׁלִיטִין
בְּיוֹמֵי חוּל לְשַׁבָּת. וְכַד נִפִּיק שַׁבָּת
סְלָקָא מִגִּיהֶנָּם חַד סְטָרָא מְעִינָא בִּישָׁא (ס"א
מִסְרָא מִמֶּנָּה בִּישָׁא) דְּבָעָא לְשִׁלְטָאָה בְּשַׁעְתָּא
דְּאַמְרִין יִשְׂרָאֵל (תהלים ז) וּמַעֲשֶׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ וְנִפִּיק מִהֶהוּא דְּרָגָא דְּאַקְרִי שִׁמְאָלָא (נ"א
שְׁאוּלָה) וְכַעֲזָרָה לְאַתְעָרְבָא בְּזֶרַע דְּיִשְׂרָאֵל
וְלִשְׁלְטָאָה עַלִּיהוּ יִשְׂרָאֵל.

וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי עוֹבְדָא בְּהֶדֶס וּבִיזִין וְאַמְרִי
הַבְּדִלָּה, וְאַתְפָּרַשׁ מִנִּיָּהּ, וּמֵאִיף
הֵהוּא סְטָרָא וְעָאֵל לְדוּכְתִּיָּה בְּשְׁאוּלָה אֲתֵר
דְּקָרַח וְסִיעֲתִיָּה תַּמָּן דְּכְתִיב, (במדבר יט) וַיִּרְדּוּ הֵם
וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאוּלָה. וְאַנּוּן לֹא נִחְתִּי
תַּמָּן עַד דְּעֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל הַבְּדִלָּה מִנְהוֹן דְּכְתִיב,
(במדבר יט) הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה וְגו'.

וְלַעֲזָרָה הַבְּדִלָּה בְּשֵׁנִי דְאִיהוּ שִׁמְאָלָא
בְּשִׁירִיתָא וְתוֹקְפָא וְרוּגְזָא דְאַתְעָר
שִׁמְאָלָא בְּמַחְלָקָתָהּ עַד לֹא שְׁכִיף בְּנִיחָא
וְאַתְפָּרַי בִּיה גִּיהֶנָּם. כְּדִין אֲתִפְרִיאוּ כָּל אֲנוּן
מִלְּאָכִים דְּקִטְרָגִי לְמֵאֲרִיָּהוֹן לְעִילָא וְאַכִּיל
לֹון נִוְרָא וְאַתְוָקְדוּ. וְכֵן כָּל שְׂאֵר אֲנוּן
דְּמַתְבְּטָלִי וְלִית לֹון קִיּוּמָא וְאַתְאֲכִלוּ בְּנוֹרָא.